

prima instanță: Gh. Bîrnaz
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: D. Manole, Iu. Cotruță, A. Bostan
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-1107/17

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Natalia Cardaniuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Cardaniuc împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Metrou Cash & Carry” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea faptului că angajatul Natalia Cardaniuc nu a participat la evaluarea din anul 2013, constatarea faptului că rezultatele evaluării din 2013 sunt invalide și obligarea pârâtului să efectueze evaluarea angajatului Natalia Cardaniuc potrivit procedurilor stabilite,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Natalia Cardaniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 17 septembrie 2013, Natalia Cardaniuc a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Metrou Cash & Carry” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea faptului că angajatul Natalia Cardaniuc nu a participat la evaluarea din anul 2013, constatarea faptului că rezultatele evaluării din 2013 sunt invalide și obligarea pârâtului să efectueze evaluarea angajatului Natalia Cardaniuc potrivit procedurilor stabilite.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este angajată a ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova”, în baza contractului individual de muncă nr. 497 din 29 august 2005.

Menționează că, în anul 2010 pârâtul a introdus prin ordinul nr. 63-p modificări în Regulamentul de ordine internă, obligația salariaților săi de a participa la procesul de evaluare a performanței și potențial. Procedura de evaluare în unitate este reglementată de actul normativ intern „Ghidul de Evaluare” și ordine, aprobate de către directorul general al companiei.

Declară că, la data de 20 martie 2013 a fost invitată de către superiorul său pentru evaluare. Conform ordinului nr. 36, data de 20 martie 2013 este data limită

a procesului de evaluare. Astfel, în aceeași zi a solicitat prin cererea înregistrată cu nr.03 să-i fie pusă la dispoziția sa copia ordinului cu privire la procesul de evaluare, lista salariaților ce trebuie să fie supuși evaluării, graficul aprobat al salariaților care sunt supuși evaluării și contribuția personală.

Indică că, prin răspunsul pârâtului, din aceeași zi, i s-a comunicat că prin ordinul nr. 61 din 19 martie 2013 a fost prelungită perioada de evaluare a performanței până la data de 05 aprilie 2013. La răspuns au fost anexate: - Contribuția Personală la Evaluarea Performanței, care conform „Ghidului de Evaluare”, vor fi înmânate persoanei evaluate cu 1-2 săptămâni înainte de întâlnire (evaluare); - copia Ordinului nr. 36 din 08 februarie 2013 cu privire la organizarea procesului de evaluare a performanței angajaților în anul 2013; - evaluarea performanței efectuată de superiorul acesteia.

Relatează că, la data de 11 iunie 2013 s-a adresat pârâtului, prin cererea nr. 478, cu solicitarea de a fi informată dacă au fost sau nu validate rezultatele evaluării, dacă acestea au fost introduse sau nu în programul unic și care este poziția oficială a pârâtului. Prin scrisoarea nr. 35 din 26 iunie 2013 pârâtul a informat-o că întrucât nu a prezentat anumite obiecții în privința evaluării efectuate la data de 20 martie 2013, aceasta a fost validată, iar rezultatele au fost introduse în sistem.

La data de 01 iulie 2013 a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea rezultatelor evaluării, deoarece a fost încălcată procedura de evaluare a performanței salariatului, procedura de informare etc.

Conform răspunsului nr.38 din 12 iulie 2013, înmânat personal la data de 16 iulie 2013, a fost respinsă cerința sa.

Susține că, procesul de evaluarea desfășurat în perioada anului 2013, nu s-a petrecut și în cazul său, deoarece au fost evitate etapele de bază.

Invocă că, rezultând din prevederile art. 9 și 10 Codul muncii, salariatul are dreptul la informare deplină și veridică, iar angajatorul este obligat să respecte legile și alte acte normative, clauzele contractului individual de muncă.

Remarcă că, din ordinul nr.36 rezultă că se pune în sarcina departamentului Resurse umane atât organizarea și desfășurarea procesului de evaluare, cât și de a informa angajații sub semnătură privind prevederile acestui ordin până la data de 20 februarie 2013.

Accentuează că, nu a trecut evaluarea propriu zisă, deoarece conform actelor normative locale, angajatul urma să fie informat despre desfășurarea procesului de efectuare a evaluării performanței sub semnătură până la data de 20 februarie 2013. Ulterior, cel puțin cu o săptămână înainte de efectuarea evaluării angajatului i se pune la dispoziție Contribuția Personală la Evaluarea Performanței pentru a fi completată. Tot atunci, se stabilește ora, data întâlnirii. La data stabilită, se întâlnește angajatul și reprezentantul angajatorului, are loc evaluarea, discutarea rezultatelor. Dacă evaluarea este acceptată, persoana evaluată semnează formularul, dacă nu este acceptată, nu se semnează formularul și evaluarea nu este validată în sistem.

Notează că, angajatorul a încălcat procedura de informare a salariatului cu actele normative ce țin de procesul de evaluare a performanței. Obligația de a face cunoscut cu actele normative locale ce țin de raporturile de munca dintre salariat și

angajator, este pe seama angajatorului. Nu i-a fost adus la cunoștință, sub semnătură, ordinul nr.36 și conținutul acestuia pînă la data de 20 februarie 2013. Doar la cererea sa, la data de 20 martie 2013, i-a prezentat un exemplar de pe Contribuția Personală la Evaluarea Performanței, care urma a fi prezentat cel puțin cu o săptămână înainte de interviu.

Precizează că, pârâtul în ultima zi stabilită prin ordinul nr.36, i-a prezentat evaluarea deja efectuată. Până în prezent, pârâtul nu a prezentat copia ordinului nr. 61 din 19 martie 2013, cu privire la prelungirea perioadei de evaluare a performanței pînă la data de 05 aprilie 2013. Contrar procedurii, pârâtul a validat rezultatele evaluării, introducându-le în sistemul electronic unic.

Consideră că angajatorul a încălcat procedura de efectuare a evaluării performanței și a fost discriminată în raport cu alți salariați. În opinia sa, evaluarea sa nu a avut loc și urmează a fi efectuată conform procedurii stabilite.

La data de 29 mai 2014, reclamanta a depus cerere de concretizare a cerințelor solicitând constatarea faptului că nu a participat la evaluarea din anul 2013, constatarea faptului că rezultatele evaluării din 2013 sunt invalide, obligarea pârâtului să efectueze evaluarea sa conform procedurii stabilite.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2015, a fost respinsă acțiunea Nataliei Cardaniuc împotriva ÎCS „Metro Cash & Carry” SRL privind constatarea faptului că angajatul Natalia Cardaniuc nu a participat la evaluarea din anul 2013, constatarea faptului că rezultatele evaluării din 2013 sunt invalide și obligarea pârâtului să efectueze evaluarea angajatului Cardaniuc Natalia potrivit procedurilor stabilite.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la data de 07 august 2015, Natalia Cardaniuc a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2015 și a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Natalia Cardaniuc și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției date instanța de apel a stabilit că la data de 08 februarie 2013, a fost întocmit ordinul nr.36 cu privire la organizarea procesului de evaluare a performanței angajaților în anul 2013. Cu ordinul dat au făcut cunoștința toți angajații, cu excepția Nataliei Cardaniuc, care a refuzat să ia cunoștință cu prevederile ordinului. Ca rezultat al acțiunilor Nataliei Cardaniuc, ÎCS „Metro Cash & Carry” SRL a decis să expedieze reclamantei scrisoarea nr. 009 din 19 februarie 2013, (f.d.149) prin care a informat reclamanta despre conținutul ordinului nr.36 din 08 februarie 2013. Scrisoarea a fost recepționată de către rudele apropiate a reclamantei Natalia Cardaniuc la data de 22 februarie 2013, fapt confirmat prin semnătura acesteia aplicată pe avizul de recepție (f.d. 150) prezumându-se că ultima a fost informată.

La data de 14 martie 2013, Cardaniuc Natalia a primit o copie a Evaluării de performanță, pe care a luat-o la domiciliu pentru a o analiza, fapt confirmat prin declarația scrisă a colaboratorului Natalia Zalevschi (f.d. 148).

La data de 20 martie 2013, Cardaniuc Natalia depune o cerere la sediul ÎCS „Metro Cash & Carry” SRL în care menționează, că abia în ziua de 20 martie 2013 a fost anunțată despre procesul de evaluare, (f.d. 18) deși aceasta a fost anunțată

despre efectuarea procesului de evaluare prin scrisoarea nr.009 din 19 februarie 2013.

Astfel, la data de 20 martie 2013, Nataliei Cardaniuc i-a fost înmănată, în mod repetat, o copie a contribuției personale și o copie a evaluării performanței, fapt confirmat prin semnătura acesteia.

Or, conform art. 10 alin. 1) lit. e) Codul muncii, angajatorul are dreptul să emită acte normative la nivel de unitate, deci să stabilească norme pentru angajații săi.

La caz, instanța de apel a stabilit că Ghidul de Evaluare a Performanțelor a fost emis de directorul ÎCS „Metro Cash & Carry” SRL în anul 2006 și prin ordinul acestuia a fost implementat în cadrul companiei „Ghidul de Evaluare a Performanțelor”, care reprezintă un act intern la nivel de unitate, prin care se stabilește procedura generală a companiei utilizată la nivel internațional prin care angajatorul poate stabili succesele și punctele slabe ale angajaților săi, pentru a optimiza și eficientiza relațiile de muncă la unitate.

A mai stabilit instanța de apel că singura încălcare invocată de către reclamantă este faptul că aceasta nu a primit evaluarea cu 1 - 2 săptămâni înainte de evaluare. Reclamanta nu a invocat nici o obiecție referitor la evaluarea efectuată de către superiorul său în anul 2013, procedura stipulată în „Ghidul de Evaluare” a fost respectată. Subsidiar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a menționat că, potrivit prevederilor din pagina 11 a Ghidului de Evaluare, etapa la care se referă apelanta este una opțională, fapt omis de apelantă.

Iar, potrivit pct. 4 lit. d) din Ghidul de evaluare, apelanta avea dreptul de a semna formularul de evaluare cu obiecții și de a formula expres obiecțiile asupra rezultatelor procesului de evaluare cu examinarea acestora în cadrul comisiei de contestare a evaluărilor, fapt care nu s-a întâmplat.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei hotărârii primei instanțe.

La data de 19 aprilie 2017, Natalia Cardaniuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurenta, Natalia Cardaniuc în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de apelant. Consideră că decizia instanței de apel este nemotivată și lasă impresia că apelantul nu a fost auzit fapt care constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Aici menționează că obiectul acțiunii îl constituie inclusiv constatarea faptului că angajata Natalia Cardaniuc nu a participat la evaluare din anul 2013, or decizia instanței de apel în genere nu se referă și nici nu s-a pronunțat asupra acestei pretenții. Mai indică că celelalte pretenții din acțiunea înaintată sunt subsecvente pretenției de constatare a faptului care nu a fost examinată de instanță și prin urmare, decizia contestată urmează a fi casată cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La data de 13 iunie 2017, ÎCS „Metro Cash & Carry” SRL a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Natalia Cardaniuc ca fiind inadmisibil

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 13 decembrie 2016, fiind expediată părților la proces pentru cunoștință la 10 februarie 2017, însă la actele pricinii lipsesc date prin care s-ar confirma data recepționării deciziei motivate a instanței de apel de către Natalia Cardaniuc, și prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la data de 19 aprilie 2017 de către Natalia Cardaniuc este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Cardaniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Natalia Cardaniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Natalia Cardaniuc.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Maria Ghervas

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru